

**ЗАКЛАД ВИЩОЇ ОСВІТИ
«ЛЬВІВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ БІЗНЕСУ ТА ПРАВА»**

КОРЕЦЬКА ВІКТОРІЯ ВІТАЛІЇВНА

УДК 347.94/.99

**ОРГАНІЗАЦІЙНІ ТА НОРМАТИВНІ ПОЛОЖЕННЯ
ОПТИМІЗАЦІЇ СУДОУСТРОЮ**

12.00.10 – судоустрій; прокуратура та адвокатура

АВТОРЕФЕРАТ
дисертації на здобуття наукового ступеня
кандидата юридичних наук

Львів– 2020

Дисертацією є рукопис.

Роботу виконано у Закладі вищої освіти «Львівський університет бізнесу та права».

Науковий керівник: доктор юридичних наук, доцент
Слінько Дмитро Сергійович,
доцент кафедри кримінально-правових
дисциплін юридичного факультету.
(Харківський національний
університет імені В.Н. Каразіна).

Офіційні опоненти: доктор юридичних наук, доцент
Музичук Катерина Сергіївна,
доцент кафедри кримінального права
та процесу юридичного факультету
(Східно Європейський національний
університет імені Лесі Українки);

кандидат юридичних наук, доцент
Кравчик Марта Богданівна,
викладач кафедри цивільного права
та процесу
(Львівський національний університет
імені Івана Франка).

Захист відбудеться « » 2020 року о « » годині на засіданні спеціалізованої вченої ради Д.35.140.02 у ЗВО «Львівському університеті бізнесу та права» за адресою: 9021 м. Львів, вул. Кульпарківська 99, ауд. 221.

З дисертацією можна ознайомитись у бібліотеці ЗВО «Львівський університет бізнесу та права» за адресою: 9021 м. Львів, вул. Кульпарківська 99.

Автореферат розіслано « » 2020 року.

**Вчений секретар
спеціалізованої вченої ради
кандидат юридичних наук**

Ю.І. Семчук

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА РОБОТИ

Актуальність теми. Юридичні процеси розвитку чинного законодавства викликають потребу в реформуванні, оптимізації, процесуальній економії проведення досудового розслідування та судового розгляду. Положення оптимізації, процесуальній економії включають до себе галузеві, міжгалузеві правові інститути, що передбачають швидке встановлення межі предмету доказування обставин кримінального правопорушення на підставі проведення процесуальних, слідчих (розшукових), судових дій, розширення правового та процесуального статусу сторін, учасників, визначення вини підозрюваного, обвинуваченого на підставі встановлених, оцінених доказів суддею, колегіальним судом, проголошення вироку. Ефективність кримінального провадження, його оптимізація, процесуальна економія потребує встановлення швидкого, повного, неупередженого досудового розслідування та судового розгляду у найкоротший термін на підставі визначених розумних строків. Кримінальна юстиція постійно веде пошук нових форм, правил, положень встановлення та розвитку спрощених форм кримінального провадження, перегляду функціональних повноважень органів досудового розслідування, прокуратури, суду.

Теоретичні проблеми та практичні положення оптимізації кримінального процесу визначені у чинному законодавстві, наукових публікаціях, що вказує на актуальність даного питання. Обґрунтування оптимізації можна визначити на підставі методологічного підходу, які визначили ієрархію правових теорій, що встановлені на підставі мета-теорії.

Основа процесу є його оптимізація. Загальні положення оптимізації включають встановлення вини під час досудового розслідування та проголошення вироку на стадії судового розгляду. Другою конструкцією оптимізації є угода між сторонами процесу визнання допустимих доказів, які встановлені під час досудового розслідування з порушенням чинного законодавства. Третій аспект передбачає встановлення на стадії судового розгляду суддею, колегіальним судом питання диспозитивності укладення угоди. Положення оптимізації стадії судового розгляду встановлені законодавством. Суддя має право розірвати правові відносини між учасниками процесу у зв'язку з недоцільністю подальшої реалізації кримінального обвинувачення, запропонувати встановити угоду між сторонами процесу, надати прокурору можливість скласти новий обвинувальний вирок на стадії судового розгляду або відмовитися від підтримання публічного обвинувачення.

Наукові дискусії оптимізації, процесуальній економії кримінального процесу були предметом наукових досліджень. Вагомий внесок було зроблено такими вченими, а саме: Ю.П. Аленіним, І.В. Басиста, В.Д. Берназом, Н.Р. Бобечко, В.В. Вапнярчуком, Т.В. Варфоломеевою,

Т.Б. Вільчик, В.І. Галаган, І.В. Гловюк, С.В. Глущенко, Ю.М. Грошевим, І.В. Зозулею, В.В. Долежаном, А.Я. Дубинським, О.О. Житним, М.В. Косютою, О.В. Капліною, Г.К. Кожевніковим, В.О. Коноваловою, О.М. Ларіним, Л.М. Лобойко, Е.Д. Лук'янчиковим, В.Т. Маляренко, О.Р. Михайленко, М.М. Михеєнко, Л.М. Москвич, В.В. Назаровим, В.Т. Нор, В.О. Попелюшко, М.А. Погорецьким, Р.С. Сопільником, В.В. Середюк, С.М. Стахівським, В.М. Стратоновим, В.М. Трубниковим, Л.Д. Удаловою, Ж.В. Удовенко, С.С. Чернявським, О.Г. Шило та ін.

Ученими з наукових положень кримінального, процесуального права, судоустрою було проаналізовано статус сторін, учасників та суду, механізм реалізації функції обвинувачення та захисту під час судового розгляду кримінального провадження. Висновки та пропозиції надали нові теоретичні положення у галузі права, процесу та судоустрою. Однак, окремі теоретичні проблеми оптимізації, процесуальної економії в теорії та на практиці до кінця не вирішені, що вказує на необхідність визначення нових теоретико-методологічних підходів нормативного, правового, практичного забезпечення чинного законодавства. Дані положення зумовили вибір теми дисертаційної роботи.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами. Дисертація виконана відповідно до постанови Президії НАН України від 30.01.2019 р. № 30 "Основні наукові напрями та найважливіші проблеми фундаментальних досліджень у галузі природничих, технічних, суспільних і гуманітарних наук Національної академії наук України на 2019–2023 роки" (п. 3.4.2 п. 3.4. – Політико-правові науки) з урахуванням пріоритетних тематичних напрямів науково-практичних досліджень, які стосуються, зокрема, різних способів гармонізації законодавства України з європейським та міжнародним правом за проблемою.

Матеріали дисертаційної роботи використані: в межах наукових комплексних тем дослідження Міжнародного центру з розвитку науки і техніки (МЦРНТ) – "Правові гарантії забезпечення прав і свобод людини і громадянина в Україні" (номер державної реєстрації (№ ДР) 0118U100205. В контексті реалізації теми науково-дослідної роботи ЗВО "Львівський університет бізнесу та права" "Судоустрій, прокуратура та адвокатура в євроінтеграційному вимірі".

Мета і задачі дослідження. Метою дослідження є науковий розгляд організаційних та нормативних положень оптимізації та процесуальної економії суду.

Для досягнення зазначеної мети поставлено такі *завдання*:

- дослідити та з'ясувати загальні положення оптимізації та сучасний стан наукових розробок;
- розкрити та обґрунтувати теоретичні положення організаційних, правових елементів механізму функціонального забезпечення правового регулювання участі сторін, учасників процесу, визначити процесуальні

повноваження та статус слідчого органу досудового розслідування, прокурора та слідчого судді, судді колегіального суду у кримінальному провадженні;

– сформулювати теоретичні положення та практичні конструкції удосконалення правової, організаційної процесуальної діяльності суду під час встановлення обставин кримінального правопорушення на підставі оптимізації та процесуальної економії кримінального процесу;

– розкрити зміст загальних положень публічності та елементів диспозитивності початку досудового розслідування, визначити процесуальні положення суду під час прийняття процесуальних рішень про закриття кримінального провадження;

– обґрунтувати процесуальні елементи економії проведення слідчих розшукових дій під час визначення вини підозрюваного на стадії досудового розслідування та процедурну діяльність суду у разі надання дозволу на встановлення предмету доказування;

– сформулювати організаційні, правові, процесуальні повноваження слідчого судді під час механізму реалізації положень оптимізації та процесуальної економії кримінального провадження;

– розкрити процесуальний зміст межі судового розгляду, визначити елементи оптимізації встановлення предмету доказування вини обвинуваченого та процесуальної економії закриття кримінального провадження;

– охарактеризувати організаційні, процесуальні елементи оптимізації судового розгляду, надати структурні положення диспозитивності судового процесу.

Об'єктом дослідження є правові відношення, що виникають між учасниками кримінального провадження та судом під час встановлення елементів оптимізації, процесуальної економії кримінального провадження.

Предметом дослідження є організаційні та нормативні положення оптимізації судоустрою.

Методи дослідження включають у себе комплексне поєднання загальнонаукових та спеціальних методів, що використовуються в юридичній науці та складають теоретико-методологічну основу дослідження. За допомогою *діалектичного методу* досліджена теорія та організаційних та нормативних положень оптимізації судоустрою, визначено елементи процесуальної економії кримінального провадження (розділ 1; підрозділи 1.1, 1.2, 1.3). Метод правового регулювання застосовано для дослідження концептуальної основи структурної побудови процесуального статусу сторін, учасників кримінального провадження та слідчого судді, колегіального суду (розділ 1; 2; підрозділи 1.2; 2.1, 2.2). *Метод системно-структурного аналізу* дозволив визначити недоліки чинного законодавства, що дало можливість внести пропозиції для подальшого удосконалення процесуальних норм щодо механізму оптимізації та процесуальної економії (розділ 1; 2; 3

підрозділи 1.1; 2.1; 2.2; 3.1; 3.2). *Порівняльно-правовий аналіз* надав можливість порівняти конституційні, кримінально-правові та кримінально-процесуальні норми України та законодавства зарубіжних країн, що дозволило внести конкретні пропозиції стосовно подальшого удосконалення положень законодавства України (розділ 3; підрозділи 3.1, 3.2). *Історико-правовий метод* застосовано для аналізу оптимізації та процесуальної економії кримінального провадження (розділ 3; підрозділи 3.1, 3.2). *Статистичний та соціологічний методи* визначили рівень негативних наслідків механізму оптимізації та процесуальної економії на стадіях процесу (розділ 2 підрозділи 2.1, 2.2; розділ 3, підрозділи 3.1, 3.2).

Нормативно-правовим підґрунтям дисертаційного дослідження є Конституція України, роботи науковців у галузі теорії права, конституційного, кримінального, процесуального права та криміналістики, зарубіжне законодавство Великої Британії, Німеччини, США, Російської Федерації, Франції.

Емпіричну базу дослідження становлять: рішення Європейського Суду з прав людини, рішення, висновки Конституційного Суду України, постанови Пленуму Верховного Суду України; офіційно опублікована практика Верховного Суду України (2010–2020 рр.); відомчі нормативно-правові акти Генерального Прокурора України, міністра внутрішніх справ України. Відповідно до мети дослідження здійснено анкетування працівників правоохоронних та судових органів. Під час дослідження проаналізовано 1300 кримінальних проваджень, проведено анкетування 140 слідчих органів Національної поліції України, 40 слідчих, що здійснюють контроль за додержанням податкового законодавства, 20 слідчих Державного бюро розслідування, 30 прокурорів м. Луцьк, Львів, Харкова, Києва, Полтави, 45 суддів місцевих судів м. Луцьк, Львів, Харкова, Києва, Полтави, 25 суддів Апеляційного суду м. Луцьк, Львів, Харкова, Києва, Полтави. У роботі був використаний практичний досвід в системі кримінальної юстиції та суду.

Наукова новизна одержаних результатів полягає в тому, що дисертація є комплексним науковим дослідженням аналізу теоретичних положень організаційних та нормативних положень оптимізації та процесуальної економії судоустрою. В роботі сформульовано теоретичні положення оптимізації та процесуальної економії, що спрямована на удосконалення законодавчої діяльності, теоретичних положень та практики реалізації чинного законодавства України.

Уперше:

- визначено на підставі загальних теорій кримінального права, процесу, судоустрою теоретичні положення оптимізації та процесуальної економії на основі елементів англосаксонської правової системи;
- здійснено дослідження наукових підходів побудови теоретичних конструкцій оптимізації механізму функціонального забезпечення сторін, учасників процесу та слідчого судді, колегіального суду запропонована

теоретична модель системи взаємопов'язаних елементів процесуальної економії;

удосконалено:

- правові конструкції процесуальної діяльності суду, учасників кримінального провадження під час встановлення обставин кримінального правопорушення та вини підозрюваного, обвинуваченого;
- організаційну, правову та процесуальну систему початку досудового розслідування, звернено увагу на диспозитивні положення відмови у реєстрації заяви про вчинене кримінальне правопорушення;
- зміст державних пріоритетів у разі оптимізації кримінального процесу під час судового розгляду слідчим суддею матеріалів кримінального провадження та надання ухвали на проведення окремої категорії процесуальних, слідчих розшукових дій;

дістали подальшого розвитку:

- організаційні та нормативні елементи реалізації процесуальних повноважень слідчого судді;
- теоретичні положення визначення межі предмету доказування обставин кримінального правопорушення суддею, колегіальним судом на стадії судового розгляду;
- обґрунтування теоретичних положень оптимізації та практики процесуальної економії судового розгляду у разі застосування диспозитивних елементів між сторонами, учасниками процесу під час складання угоди, прийняття процесуального рішення публічним обвинувачем у разі відмови від підтримання публічного обвинувачення.

Практичне значення одержаних результатів. Викладені в дисертації висновки й пропозиції можуть бути використані: *у законотворчій діяльності* – під час прийняття змін, доповнень до чинного законодавства України, який встановлює нормативні положення оптимізації та процесуальної економії суду у кримінальному процесі України; *у процесі практичної діяльності* органів кримінальної юстиції та суду під час визначення структурних елементів оптимізації та процесуальної економії кримінального процесу (акт впровадження прокуратури Харківської області від 22 червня 2020 р.); *у навчально-методичній роботі* – для підготовки навчальних посібників, методичних розробок та безпосередньо в навчальному процесі, при вивченні судоустрою, кримінального, кримінального процесуального законодавства (акт впровадження Закладу вищої освіти «Львівський університет бізнесу та права» від 23 червня 2020 р.).

Особистий внесок здобувача. Усі сформульовані положення та висновки обґрунтовано на підставі власних досліджень. Для одержання наукових результатів автор проаналізував і критично осмислив низку нормативних джерел, наукових досліджень, слідчу практику, обґрунтував теоретичні положення і запропонував практичні рекомендації, спрямовані на вдосконалення теоретичних положень загальних та спеціальних теорій

кримінального процесу, визначення інформаційно змістовного процесу доказів та доказування обставин кримінального правопорушення, процесуального статусу сторін, учасників кримінального провадження. Власні теоретичні розробки здобувача у наукових працях, опублікованих у співавторстві, становлять не менше 50 %. Дисертація є самостійним науковим дослідженням автора.

Апробація результатів дисертації. Окремі положення, результати та висновки дисертації розглянуто та схвалено на 5 науково-практичних конференціях, а саме: «Спеціальні вимоги до суддів вищих спеціалізованих судів» (Львів, 11 грудня 2017); «Конституційно-правовий статус Вищого суду з питань інтелектуальної власності» (Львів, 23–24. травня 2019); «Теоретичні та практичні аспекти зміни обвинувачення під час судового розгляду» (Запоріжжя, 21-22 серпня 2020); «Теоретичні положення правового статусу учасників кримінального провадження» (Львів, 18–19 вересня 2020); «Оптимізація кримінального процесу» (Одеса, 7-8 серпня 2020).

Публікації. Основні результати наукового дослідження викладено у п'яти наукових статтях, опублікованих у наукових фахових виданнях України та інших держав та п'яти тезах доповідей на наукових та науково-практичних конференціях.

Структура дисертації. Робота складається зі вступу, 3 розділів, 8 підрозділів, висновків (до кожного розділу), загальних висновків, додатків, списку використаних джерел (252 найменування). Загальний обсяг дисертації – 204 сторінки, основний зміст – 173 сторінки, додатки – 2 сторінки, список використаних джерел – 23 сторінки.

ОСНОВНИЙ ЗМІСТ РОБОТИ

У **Вступі** обґрунтовано актуальність теми дисертації; вказано зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами; визначено мету, завдання, об'єкт і предмет, методи дослідження; вказано наукову новизну й практичне значення одержаних результатів; наведено дані щодо апробації та публікацій.

Розділ 1 Теорія та практика оптимізації судоустрою складається з трьох підрозділів.

Підрозділ 1.1. "Загальні положення оптимізації правосуддя" звертає увагу на оптимізацію правосуддя. Розкривається зміст процесуальних шляхів теорії та практики оптимізації. Перший вказує на елементи оптимізації досудового розслідування, встановлення обмежених строків розслідування, забезпечення гарантій прав, свобод та інтересів учасників, надання процесуальних повноважень стороні обвинувачення та захисту. Другий є положення диспозитивності у разі застосування угоди під час встановлення доказів допустимими, якщо вони були отримані на стадії досудового розслідування з порушенням чинного законодавства. Крім того дані положення відображають елементи відмови публічного обвинувача від підтримання публічного

обвинувачення відносно обвинуваченого на стадії судового розгляду кримінального провадження. Третій науково практичний. На його підставі надається методика удосконалення проведення слідчих розшукових дій, застосування нових практичних підходів досудового розслідування та судового розгляду.

Надається аналіз судової діяльності під час здійснення правосуддя. Визначена класифікація видів судової діяльності. Перший вид є процесуальний, який включає здійснення правосуддя по кримінальному провадженню, проведення судового розгляду. Розкрито елементи судового розгляду на стадії досудового розслідування. Сформульовано процедурні, процесуальні положення розгляду матеріалів кримінального провадження у разі надання ухвали слідчого судді на проведення окремої категорії слідчих розшукових дій, які тимчасово обмежують права та законні інтереси учасників кримінального процесу. Обґрунтовується процедура перевірки матеріалів кримінального провадження, які враховуються під час обрання міри запобіжного заходу тримання під вартою. Розкривається процесуальні положення оптимізації участі судді під час підготовки кримінального провадження до судового розгляду. Упорядковано наукові підходи проведення судового розгляду кримінального провадження та проголошення вироку. Другий вид є організаційний, який передбачає умови функціонування швидкого, повного, неупередженого правосуддя.

Доведено, що судова діяльність включає до себе систему суддів, як гілку державної влади під час забезпечення правосуддя. Запропоновано вважати, що судова діяльність пов'язана з іншими видами державної влади, а саме законодавчої, виконавчої, органами кримінальної юстиції. Судову діяльність можна визначити на підставі процесуальних повноважень судді, яка включає до себе організаційну діяльність на етапах досудового розслідування, а саме підготовку матеріалів до судового розгляду. Проведення судового розгляду та встановлення підстав для прийняття процесуального рішення. Складання ухвали та її оголошення в судовому засіданні. Забезпечення судового контролю за виконанням ухвали про проведення слідчих розшукових дій.

Запропонована теоретична модель оптимізаційні правосуддя, зокрема роз'яснення сторона прав, обов'язків під час судового розгляду матеріалів кримінального провадження. Уточнення предмету доказування по матеріалах, які надані слідчим, прокурором. Визначення кваліфікації обставин кримінального правопорушення та вини підозрюваного, який брав участь під час його вчинення. У разі правових підстав для прийняття заходів примирення надання такої можливості. Забезпечення умов виконання вироку. Судова діяльність по характеру правових повноважень судді підрозділяється на постійно обов'язкову, а саме суддя зобов'язаний приймати участь під час судового розгляду. Допоміжна діяльність суду полягає під час розгляду матеріалу кримінального провадження та надання ухвали на проведення слідчих розшукових дій.

Підрозділ 1.2. "Організаційні та правові елементи оптимізації діяльності сторін кримінального провадження" визначає теоретичні проблеми та практичні питання підстав для участі у кримінальному провадженні учасників процесу. Перша сторона є матеріальна на підставі якої потерпілий, за диспозицією ст. 3 КПК України є стороною обвинувачення у разі відмови публічного обвинувача від підтримання публічного обвинувачення. Друге положення включає до себе процесуальний аспект участі конкретних осіб на стадіях процесу. Доведено, що підставою участі сторони у кримінальному провадженні є процесуальні норми, які вказують на процесуальні правові відношення та регулюють процесуальний статус сторони, учасника, суду у кримінальному процесі. Вважаємо, що для участі сторони у процесі необхідні наступні умови, а саме підстави, які визначені чинним законодавством, юридичний факт вчинення кримінального правопорушення, встановлення потерпілого, підозрюваного. Якщо заявник, за результатами вчинення кримінального правопорушення відмовляється від подачі заяви до єдиного реєстру досудового розслідування то слідчий не має процесуальних повноважень встановлювати обставини кримінального правопорушення. В даному разі між заявником та особою, яка вчинила кримінальне правопорушення виникають цивільно правові відношення, які повинен вирішувати суддя у цивільному процесі.

Доведено, що правові елементи оптимізації участі сторін у кримінальному процесі визначені як вид юридичної діяльності. Упорядковані підходи, які пов'язані з участю сторін процесу. До сторони обвинувачення закон відносить слідчого, прокурора, дізнавача, органи оперативних підрозділів. Розкрито процесуальну участь сторони захисту, яка забезпечує справедливість, законність, неупередженість, досудового розслідування та судового розгляду кримінального провадження. Судова діяльність як вид юридичної діяльності має мету задоволення публічних і приватних інтересів під час вирішення правового конфлікту між державою та особою, яка вчинила кримінальне правопорушення. Основна функція судової діяльності – це виконання правосуддя. Надано поняття правосуддя, як процесуальна діяльність. Суддя у межах компетенції, встановлених процесуальних прав та обов'язків вирішує питання по кримінальному провадженню. Він повинен точно, неухильно дотримуватися вимог закону, встановленої процесуальної процедури, забезпечує законність, обґрунтованість і справедливість прийняття та ухвалення процесуальних рішень, проголошення вироку.

Удосконалено структурні елементи класифікації сторін, учасників кримінального провадження, які приймають участь у процесуальній економії проведення досудового та судового провадження.

Підрозділ 1.3. "Удосконалення правоохоронної діяльності під час встановлення обставин кримінального правопорушення" визначає, що правоохоронна система включає до себе процесуальну діяльність слідчого, прокурора щодо встановлення обставин кримінального правопорушення,

процесуальну діяльність слідчого судді під час прийняття процесуального рішення щодо проведення слідчих розшукових дій та судді, який забезпечує проведення судового розгляду. Держава наголошує на гарантуванні й реалізації прав, свобод та законних інтересів учасників кримінального провадження та проголошує як вищу правову цінність. Закон встановлює, що правоохоронні органи та суд повинні забезпечити швидке, повне, неупереджене досудове розслідування та судовий розгляд кримінального провадження. Після встановлення обставин кримінального правопорушення суддя повинен прийняти рішення таким чином, щоб кожний, хто його вчинив був притягнутий до відповідальності в міру своєї вини, а кожна невинувата особа не була обвинувачена або засуджена. Кожен не може бути підданий необґрунтованому процесуальному примусу, до кожного учасника кримінального провадження повинна бути застосована належна правова процедура.

Надані елементи удосконалення правової стратегії, яка є універсальним інструментом подолання негативних тенденцій, зміни існуючих положень розвитку права, механізму правових процесів. Доведено, що ефективність правової стратегії залежить від завдань на підставі яких вони застосовуються. Сучасна правоохоронна система має ряд особливостей. По-перше, вона є системою механічного типу, що представляє собою комплекс відносно самостійно елементів, які виникають во взаємодії та внутрішньої побудови, взаємного перетворення самих елементів. Зміни одних елементів не спричиняють трансформацію інших, при цьому негативно впливають на функціонування системи. По-друге, функціонування правоохоронної системи не збігається з функціонуванням державної правової системи. Остання є структура органічного типу, для якої характерна самоорганізація, саморозвиток, виникнення нових компонентів. Визначено, що правова стратегія виникає тоді, коли ступінь внутрішньої системи повинен привести її до рівноважного і збалансованого стану. Правова стратегія — це завжди напрямок у розвитку права, його сфер, форми. Надана теоретична модель стратегічного розвитку судочинства. Перший етап включає розробку стратегії її прогнозування та оцінку. Другий – передбачає стратегічне моделювання. Третій, характеризується формуванням виборів варіантів.

Розділ 2 Процесуальна економія суду складається з трьох підрозділів.

Підрозділ 2.1. "Організаційні та правові положення початку досудового розслідування" розкривають зміст процесуальної діяльності слідчого, дізнавача, прокурора, які повинні невідкладно після подання заяви, повідомлення про вчинене кримінальне правопорушення або після самостійного виявлення ним з будь-якого джерела обставин, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення внести відповідні відомості до Єдиного реєстру досудових розслідувань та розпочати досудове розслідування. Розкрито зміст процесуальної діяльності слідчого, дізнавача, прокурора, які повинні невідкладно після подання заяви, повідомлення про

вчинене кримінальне правопорушення або після самостійного виявлення ним з будь-якого джерела обставин, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення внести відповідні відомості до Єдиного реєстру досудових розслідувань та розпочати досудове розслідування. Сформульовано процесуальні та організаційні елементи початку досудового провадження, а саме рішення керівника органу поліції про реєстрацію заяви про вчинене кримінальне правопорушення у єдиному реєстрі досудового розслідування. Визначені процесуальні документи, які повинен скласти слідчий, прокурор, дізнавач під час початку досудового розслідування. Надані пропозиції взаємодії слідчого та оперативних підрозділів під час встановлення обставин кримінального правопорушення, встановлення предмету доказування по кримінальному провадженню.

Досліджено практику початку досудового розслідування дізнавачем та розкрито протиріччя між початком досудового розслідування кримінального проступку та кримінального правопорушення. Визначені протиріччя між процесуальними повноваженнями слідчого та дізнавача. Здійснено аналіз, процесуального статусу дізнавача, який проводить досудове розслідування кримінальних проступків. Визначено протиріччя між ст. 214 та главою 25 КПК України. В даному разі теоретичні положеннями кримінального процесу не відповідають змісту закону глави 25. Розкрито зміст окремих положень процесуальної діяльності дізнавача, який має право до початку реєстрації заяви про вчинення кримінального правопорушення проводити окремі дії, а саме відбирати пояснення; призначати проведення медичного освідування судово медичним експертом; отримати висновок спеціаліста за результатами фіксації обставин кримінального правопорушення; за допомогою технічних приладів та технічних засобів фіксувати факт кримінального проступку. Проводити вилучення знаряддя і засоби вчинення кримінального проступку, речі і документи, що є його безпосереднім предметом. При цьому дізнавач має процесуальні повноваження слідчого, згідно ст. 40-1 КПК України. Під час фіксації фактів, що свідчать про вчинення кримінального проступку слідчий суддя має процесуальні повноваження визначити доказом всі фактичні дані, встановлені на підставі організаційних дій до початку реєстрації заяви у єдиному реєстрі досудового розслідування. Надано теоретичне та практичне обґрунтування та приведення нормативних положень до єдиного змісту.

Підрозділ 2.2. "Процесуальна економія проведення слідчих розшукових дій" вказує на теоретичні проблеми та практичні питання щодо проведення слідчих розшукових дій, які слідчий, прокурор повинен провести в економічному режимі таким чином, щоб суддя, колегіальний суд могли прийняти процесуальне рішення.

Доведено, що законне, ефективне, повне, обґрунтоване отримання комплексу доказів є використання спеціальних знань, які мають спеціаліст та експерт. Законом передбачено їх процесуальна участь під час досудового

розслідування. Спеціальні знання використовуються для виявлення, закріплення, вилучення предметів, документів, застосування техніко-криміналістичних засобів у дослідженні матеріалів кримінального провадження. Якщо у слідчого під час досудового розслідування виникають питання, відповідь на які повинен надати експерт він повинен скласти клопотання, яке погодити у прокурора та надати його до слідчого судді. Слідчий суддя повідомляє учасникам кримінального провадження про місце та час розгляду клопотання. Слідчий суддя має право за клопотанням учасників судового розгляду або за власною ініціативою заслухати будь-якого учасника процесу та перевірити матеріали кримінального провадження, що мають значення для вирішення клопотання. За результатами розгляду слідчий суддя своєю ухвалою доручає проведення експертизи експертній установі, експерту або експерту.

Друга концепція процесуальної економії слідчих розшукових дій є спосіб, трактування доказів, які покладені в основу обвинувачення. Основа концепції є необхідність вирішення комплексу фундаментальних теоретичних і прикладних проблем досудового розслідування та судового розгляду кримінального провадження щодо встановлення злочину та особи, яка його вчинила. Вона вимагає розробки науково-обґрунтованих рекомендацій в умовах зростання злочинів. Зміст концепції включає теоретичні положення про об'єкт злочину, класифікацію, криміналістичну характеристику. В даному разі можна говорити про закономірності правової, процесуальної діяльності правоохоронних органів по виявленню, розкриттю та проведенню досудового розслідування. Чинний КПК України надав можливість застосовувати комп'ютерну техніку, технології під час досудового розслідування. Законодавство постійно удосконалює засоби боротьби з кримінальними правопорушеннями. Практика використовує зарубіжний досвід.

Запропоновано теоретичну модель економії проведення слідчих розшукових дій, яка включає до себе охорону, захист прав і свобод людини і громадянина; зміцнення законності; удосконалення чинного кримінального процесуального законодавства; заборону застосування обману, тиску, катування під час проведення слідчих розшукових дій; гуманізацію кримінального законодавства, підвищення ефективності невідворотності покарання; проведення послідовної кадрової політики, підвищення професіоналізму слідчого, дізнавача, прокурора та судді; організація ефективного механізму взаємодії органів кримінальної юстиції з правоохоронними органами іноземних держав з метою об'єднання зусиль в боротьбі зі злочинністю та профілактики вчинення злочинів.

Підрозділ 2.3. "Організаційні та нормативні елементи реалізації процесуальних повноважень слідчого судді" розкриває процесуальний статус слідчого судді на стадії досудового провадження. Визначаються теоретичні проблеми та практичні елементи, які не співпадають з чинним

законодавством. Розкрито, що статус слідчого судді має декілька теоретичних обмежень. По-перше, функції учасників процесу на даних стадіях мають різні процесуальні інтереси. По-друге, змішання функції правосуддя та обвинувачення не повинно бути під час досудового провадження. По-третє, слідчий суддя обмежений фактичними доказами, які вказують на вину підозрюваного. Він має тільки факти, які йому надані слідчим, прокурором. Під час судового розгляду фактичні дані повинні бути ретельно перевірені та визначені.

Розкрито форми правової, організаційної та процесуальної діяльності слідчого судді на стадії досудового провадження. Перша форма процесуальна, на її підставі слідчий суддя має право надати слідчому своє процесуальне рішення щодо кваліфікації кримінального правопорушення на підставі чинного кримінального законодавства та визначити положення вини, яка передбачає застосування міри кримінального примусу та тимчасового обмеження прав і свобод підозрюваного. Тільки суддя має право обрати міру запобіжного заходу відносно підозрюваного на підставі кваліфікації кримінального правопорушення, тяжкості покарання, що встановлена за кримінальною відповідальністю. Суддя повинен встановити наявність у підозрюваного постійного місця роботи, житла, його сімейний стан. Друга форма – організаційна, що передбачає проведення судового розгляду за процедурою кримінального процесу. Слідчий суддя розглядає клопотання слідчого, прокурора щодо проведення процесуальних, слідчих розшукових дій під час судового розгляду за участю сторін процесу. За результатами судового розгляду суддя приймає ухвалу та оголошує її у судовому засіданні.

Визначено основні напрямки процесуальної, організаційної діяльності слідчого судді на стадії досудового розслідування. Перший шлях передбачає використання процесуальних повноважень слідчого судді під час забезпечення функції судового контролю на стадії досудового провадження за органами досудового розслідування. Друге положення організація та процедура проведення судового розгляду клопотання слідчого, прокурора щодо проведення слідчих розшукових дій, прийняття процесуального рішення та складання ухвали про дозвіл на проведення слідчих розшукових дій, які тимчасово обмежують процесуальні права підозрюваного. Третій аспект є забезпечення слідчим суддею організаційних моментів для проведення судового розгляду, визначення матеріальних елементів, що забезпечують подальше виконання вироку та розв'язання процесуальних аспектів, які пов'язані з організаційними положеннями проведення кримінального судочинства.

Запропоновано на підставі міжнародних норм положення спрощеного судового розгляду з метою підвищення його оперативності, забезпечення публічних та приватних інтересів, захисту прав і свобод учасників кримінального провадження.

Розділ 3 Оптимізація судового провадження складається з двох підрозділів.

Підрозділ 3.1. "Організаційні та правові положення встановлення межі судового розгляду" розкриває засади правосуддя та його проведення у розумні терміни. Визначається, що межі судового розгляду встановлені відносно обвинуваченого, на підставі обвинувального акту.

На підставі проведеного аналізу міжнародно правових норм, засад правосуддя, ефективного вирішення оптимізації кримінального провадження, ст. 8 Загальної Декларації прав людини та громадянина надано висновок, що держава гарантує кожній особі право на судовий захист прав, свобод та законних інтересів. Судова діяльність повинна бути визначена на підставі положень справедливості, компетентності. Вона повинна повно, неупереджено, ефективно проводити судовий розгляд кримінального провадження та проголосити вирок на підставі перевірених доказів, які знайшли своє підтвердження під час судового розгляду.

Визначено, що встановлені в законі розумні строки є оціночна категорія. Доведено, що основною причиною порушення строку розгляду кримінального провадження є неналежна організація роботи судді, в окремих випадках, його перевантаження, постійна зміна секретарів і помічників, неявка учасників кримінального провадження. Закон дозволяє судді встановити тимчасову перерву судового розгляду, або відкласти судовий розгляд, провести додаткові судові дії під час судового розгляду.

Розкрито зміст чинного законодавства відносно встановлених меж судового розгляду та визначені положення, що включають зміну обвинувачення під час судового розгляду прокурором; визначення додаткового обвинувачення стороною обвинувачення; відмова від підтримання публічного обвинувачення; неповнота судового розгляду; невідповідність висновків суду, викладених у судовому рішенні, фактичним обставинам кримінального провадження; істотне порушення вимог кримінального процесуального закону; неправильне застосування закону України про кримінальну відповідальність; невідповідність призначеного покарання тяжкості кримінального правопорушення. Запропоновано встановити межі судового розгляду на підставі оцінки доказів під час судового провадження. Перша група елементів судового розгляду включає зміну обвинувачення під час судового розгляду публічним обвинувачем, визначення додаткового обвинувачення стороною обвинувачення. Друга – відмова від підтримання публічного обвинувачення. Третя – встановлення угоди між сторонами процесу у разі примирення.

Підрозділ 3.2. "Організаційні та правові конструкції проведення судового розгляду" розкриває процесуальні права, обов'язки учасників кримінального провадження на судовий розгляд незалежним судом на підставі закону. Правові, організаційні та процесуальні стандарти судового розгляду, передбачені ст. 6 Конвенції про захист прав людини й основних

свобод, які спрямовані на забезпечення повного, об'єктивного, неупередженого правосуддя. Основні правові положення судового розгляду полягають у виконанні засади справедливості. Доведено, що кожний обвинувачений під час судового розгляду кримінального провадження вважається невинним у вчиненні кримінального злочину доки його вина не буде встановлена законним порядком. Чинне законодавство встановлює процесуальні права обвинуваченого під час судового розгляду. Основні права можна визначити на підставі пред'явленого обвинувачення, можливість мати час для підготовки свого захисту за участю захисника – адвоката. Мати право опитувати учасників процесу, які дають показання під час судового розгляду, або дають показання проти нього. Має право на виклик та допит свідків. Користуватися безкоштовною допомогою перекладача, якщо він не розуміє мови на якій проводиться судовий розгляд.

Запропоновано вважати засадою справедливості у основних видах гарантій. З одного боку організаційні гарантії учасників кримінального провадження під час судового розгляду, а саме зобов'язання органів кримінальної юстиції на проведення публічності, гласності, незалежності, неупередженості суду, як гілки державної влади. Друга сторона передбачає гарантії функціонування рівності сторін процесу. Дані гарантії регулюють судовий розгляд таким чином, щоб забезпечити його справедливість на всіх процесуальних стадіях.

Надана концепція судового розгляду на підставі закону, яка включає до себе гласність, публічність судового розгляду незалежним судом, створеним на підставі закону. Тільки суддя, колегіальний суд на підставі правової компетенції має право прийняти процесуальне рішення по кримінальному провадженню відносно обвинуваченого в межах обвинувального акту. Суддя, колегіальний суд зобов'язані приводити діючий правопорядок у відповідність до міри справедливого покарання за вчинений злочин. Недоліки, допущені на одній стадії судового процесу, можуть бути виправлені або компенсовані на наступних стадіях.

ВИСНОВКИ

У авторефераті дисертації проведено комплексне наукове дослідження та аналіз теоретичних положень організаційних та нормативних положень оптимізації та процесуальної економії судоустрою. В роботі сформульовано теоретичні положення оптимізації та процесуальної економії, що спрямована на удосконалення законодавчої діяльності, теоретичних положень та практики реалізації чинного законодавства України.

Основні наукові положення полягають у наступному:

1. Розкрито процесуальні шляхи оптимізації. Перший вказує на елементи оптимізації досудового розслідування, встановлення обмежених строків розслідування, забезпечення гарантій прав, свобод та інтересів учасників, надання процесуальних повноважень стороні обвинувачення та

захисту. Другий є положення диспозитивності у разі застосування угоди під час встановлення доказів допустимими, якщо вони були отримані на стадії досудового розслідування з порушенням чинного законодавства. Третій науково практичний. Надана класифікація виду судової діяльності, а саме процесуальна, яка включає до себе здійснення правосуддя по кримінальному провадженню. Проведення судового розгляду та проголошення вироку. Другий вид є організаційний, який передбачає умови функціонування швидкого, повного, неупередженого правосуддя. Запропонована теоретична модель оптимізаційні правосуддя, зокрема роз'яснення сторонам прав, обов'язків під час судового розгляду матеріалів кримінального провадження; уточнення предмету доказування по матеріалах, які надані слідчим, прокурором; визначення кваліфікації обставин кримінального правопорушення та вини підозрюваного, який брав участь під час його вчинення; забезпечення умов виконання вироку.

2. Доведено, що правові елементи оптимізації участі сторін у кримінальному процесі визначені як вид юридичної діяльності та пов'язані з участю сторони обвинувачення, яка формулює обвинувачення відносно підозрюваного, обвинуваченого на стадіях процесу. До сторони обвинувачення закон відносить слідчого, прокурора, дізнавача, органи оперативних підрозділів, які мають право участі у процесі на підставі доручення слідчого, прокурора, дізнавача. Розкрито процесуальну участь сторони захисту, яка забезпечує справедливість, законність, неупередженість, досудового розслідування та судового розгляду кримінального провадження. Судова діяльність як вид юридичної діяльності має мету задоволення публічних і приватних інтересів під час вирішення правового конфлікту між державою та особою, яка вчинила кримінальне правопорушення. Основна функція судової діяльності – це виконання правосуддя.

3. Держава наголошує на гарантуванні й реалізації прав, свобод та законних інтересів учасників кримінального провадження та визначає їх вищою цінністю. Закон встановлює, що держава та її правоохоронні органи та суд повинні забезпечити швидке, повне, неупереджене досудове розслідування та судовий розгляд кримінального провадження на підставі доказів, які знайшли своє підтвердження під час судового розгляду. Після встановлення обставин кримінального правопорушення суддя повинен прийняти рішення таким чином, щоб кожний, хто вчинив кримінальне правопорушення, був притягнутий до відповідальності в міру своєї вини, а кожна невинувата особа не була обвинувачена або засуджена. Кожен не може бути підданий необґрунтованому процесуальному примусу, до кожного учасника кримінального провадження повинна бути застосована належна правова процедура. Надані елементи удосконалення правової стратегія, яка є універсальним інструментом подолання негативних тенденцій, зміни наявних тенденцій розвитку права, механізму правових процесів.

4. Розкрито зміст процесуальної діяльності слідчого, дізнавача, прокурора, які повинні невідкладно після подання заяви, повідомлення про вчинене кримінальне правопорушення або після самостійного виявлення ним з будь-якого джерела обставин, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення внести відповідні відомості до Єдиного реєстру досудових розслідувань та розпочати досудове розслідування. Сформульовано процесуальні та організаційні елементи початку досудового провадження, а саме рішення керівника органу поліції про реєстрацію заяви про вчинене кримінальне правопорушення у єдиному реєстрі досудового розслідування. Визначені процесуальні документи, які повинен скласти слідчий, прокурор, дізнавач під час початку досудового розслідування. Надані пропозиції удосконалення проведення окремої категорії слідчих розшукових дій, на підставі яких встановлюється предмет доказування по кримінальному провадженню. Досліджено практику початку досудового розслідування дізнавачем та розкрито протиріччя між початком досудового розслідування кримінального проступку та кримінального правопорушення. Визначені протиріччя між процесуальними повноваженнями слідчого та дізнавача.

5. Запропоновано теоретичну модель економії проведення слідчих розшукових дій, яка включає до себе охорону, захист прав і свобод людини і громадянина; зміцнення законності; удосконалення чинного кримінального процесуального законодавства; заборону застосування обману, тиску, катування під час проведення слідчих розшукових дій; гуманізацію кримінального законодавства, підвищення ефективності невідворотності покарання; проведення послідовної кадрової політики, підвищення професіоналізму слідчого, дізнавача, прокурора та судді; організація ефективного механізму взаємодії органів кримінальної юстиції з правоохоронними органами іноземних держав з метою об'єднання зусиль в боротьбі зі злочинністю та профілактики вчинення злочинів.

6. Розкрито форми правової, організаційної та процесуальної діяльності слідчого судді на стадії досудового провадження. Перша форма процесуальна, на її підставі слідчий суддя має право надати слідчому своє процесуальне рішення щодо кваліфікації кримінального правопорушення на підставі чинного кримінального законодавства та визначити положення вини, яка передбачає застосування міри кримінального примусу та тимчасового обмеження прав і свобод підозрюваного. Організаційна форма передбачає проведення судового розгляду за процедурою кримінального процесу, а саме слідчий суддя повинен розглянути клопотання слідчого прокурора щодо проведення процесуальних, слідчих розшукових дій під час судового розгляду за участю сторін процесу. За результатами судового розгляду судді приймає ухвалу та оголошує її у судовому засіданні.

7. Розкрито зміст чинного законодавства відносно встановлених меж судового розгляду та визначені положення, що включають до себе,

зокрема: зміна обвинувачення під час судового розгляду прокурором; визначення додаткового обвинувачення стороною обвинувачення; відмова від підтримання державного обвинувачення прокурором; неповнота судового розгляду; невідповідність висновків суду, викладених у судовому рішенні, фактичним обставинам кримінального провадження; істотне порушення вимог кримінального процесуального закону; неправильне застосування закону України про кримінальну відповідальність; невідповідність призначеного покарання тяжкості кримінального правопорушення та особі обвинуваченого. Запропоновано встановити межі судового розгляду на підставі оцінки доказів, які встановлені під час судового провадження.

8. Надана концепція судового розгляду на підставі закону, яка включає до себе гласність, публічність судового розгляду незалежним судом, створеним на підставі закону. Тільки суддя, колегіальний суд на підставі своєї правової компетенції має право прийняти процесуальне рішення по кримінальному провадженню відносно обвинуваченого та в межах обвинувального акту. Суддя, колегіальний суд зобов'язані приводити діючий правопорядок у відповідність до міри справедливого покарання за вчинений злочин. Недоліки, допущені на одній стадії судового процесу, можуть бути виправлені або компенсовані на наступних стадіях.

СПИСОК ОПУБЛІКОВАНИХ ПРАЦЬ ЗА ТЕМОЮ ДИСЕРТАЦІЇ

Наукові праці, в яких опубліковано основні наукові результати дисертації

1. Корецька В.В. Загальна теорія доказів та доказування. *Вісник університету імені В.Н. Каразіна. Серія Право*. 2018. № 25. С. 199-202.
2. Корецька В.В. Межі судового розгляду. *Право UA*. 2020. №. 3. С. 99-105.
3. Корецька В.В. Загальні положення оптимізації правосуддя. *Наукові записки Львівського університету бізнесу та права*. 2020. № 25. С. 69-77.
4. Корецький О.П. Корецька В.В. Процесуальні повноваження слідчого судді. *Наше право*. 2020. № 2. С. 81- 88.
5. Корецький О.П. Корецька В.В. Предмет інформаційно змістовного доказування. *Acta Moraviae. Чехія*. 2020, № 1. С. 73-80.

Опубліковані праці апробаційного характеру

6. Корецька В.В. Спеціальні вимоги до суддів вищих спеціалізованих судів. *Міжнародна науково-практична конференція. Актуальні проблеми науки і практики*: Львів, 11 грудня 2017. Львів: ПВНЗ «Львівський університет бізнесу та права», 2017. URL: <http://lubp.com.ua/apsp-2017-bedratyi-y/>

7. Корецька В.В. Конституційно-правовий статус Вищого суду з питань інтелектуальної власності. *Міжнародна науково-практична конференція. Актуальні проблеми сучасності*: Львів, 23–24. травня 2019. Львів: ПВНЗ «Львівський університет бізнесу та права», 2019. URL: <http://lubp.com.ua/aps-2019-bedratyi-y/>

8. Корецька В.В. Теоретичні та практичні аспекти зміни обвинувачення під час судового розгляду. *Міжнародна науково-практична конференція. Сучасні правові системи світу: тенденції та фактори розвитку*. Запоріжжя, 21-22 серпня 2020. Запоріжжя.2020. С. 59-62.

9. Корецька В.В. Теоретичні положення правового статусу учасників кримінального провадження. *«Розвиток державності та права в Україні: реалії та перспективи»* Львів. 18–19 вересня 2020. Львів. 2020. С. 34-37.

10. Корецька В.В. Оптимізація кримінального процесу. *Міжнародна науково-практична конференція «Актуальні питання правової теорії та юридичної практики»* 7-8 серпня 2020. Одеса. 2020. С. 68- 71.

АНОТАЦІЯ

Корецька Вікторія Віталіївна. Організаційні та нормативні положення оптимізації судоустрою – Кваліфікаційна наукова праця на правах рукопису.

Дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук за спеціальністю 12.00.10 – судоустрій; прокуратура та адвокатура. Заклад вищої освіти «Львівський університет бізнесу та права». Львів. 2020.

Дисертаційна робота за результатами проведеного наукового дослідження вирішила поставлені завдання щодо обґрунтування теоретико-правових, організаційних та нормативних положень оптимізації судоустрою. В роботі сформульовано теоретичні положення оптимізації та процесуальної економії, що спрямована на удосконалення законодавчої діяльності, теоретичних положень та практики реалізації чинного законодавства України.

Новизна роботи включає до себе аналіз теоретичних положень організаційних та нормативних положень оптимізації та процесуальної економії судоустрою. В роботі сформульовано теоретичні положення оптимізації та процесуальної економії, що спрямована на удосконалення законодавчої діяльності, теоретичних положень та практики реалізації чинного законодавства України.

В роботі розкрито процесуальні шляхи оптимізації. Перший вказує на елементи оптимізації досудового розслідування. Другий визначає положення диспозитивності судового розгляду. Третій науково-практичний. Надана класифікація видів судової діяльності, а саме процесуальна, яка включає до себе здійснення правосуддя по кримінальному провадженню та організаційна, яка передбачає умови функціонування швидкого, повного,

неупередженого правосуддя. Доведено, що судова діяльність як вид юридичної діяльності має мету задоволення публічних і приватних інтересів під час вирішення правового конфлікту між державою та особою.

Запропоновано теоретичну модель економії проведення слідчих розшукових дій, яка включає до себе охорону, захист прав і свобод людини і громадянина; зміцнення законності; удосконалення чинного кримінального процесуального законодавства; заборону застосування обману, тиску, катування під час проведення слідчих розшукових дій; гуманізацію кримінального законодавства, підвищення ефективності невідворотності покарання; проведення послідовної кадрової політики, підвищення професіоналізму слідчого, дізнавача, прокурора та судді; організація ефективного механізму взаємодії органів кримінальної юстиції з правоохоронними органами іноземних держав з метою об'єднання зусиль в боротьбі зі злочинністю та профілактики вчинення злочинів. Розкрито форми правової, організаційної та процесуальної діяльності слідчого судді на стадії досудового провадження. Перша форма процесуальна. Друга організаційна. Надана концепція судового розгляду, яка включає до себе гласність, публічність судового розгляду незалежним судом.

Ключові слова: оптимізація, процесуальна економія, суддя, слідчий суддя, колегіальний суд, слідчий, прокурор, дізнавач, захисник, підозрюваний, обвинувачений.

ANNOTATION

Koretska Viktoriia Vitaliivna. Organizational and regulations of the judicial system optimization - Qualifying scientific work on the rights of the manuscript.

The dissertation on competition of a scientific degree of the candidate of legal sciences on a specialty 12.00.10 - judicial system; prosecution and advocacy. - Institution of Higher Education "Lviv University of Business and Law", Lviv, 2020.

The dissertation work, based on the results of the research, solved the tasks set to substantiate the theoretician of legal, organizational and regulatory provisions for the optimization of the judicial system. The paper formulates the theoretical provisions of optimization and procedural economy aimed at improving legislative activity, theoretical provisions and practice of implementing the current legislation of Ukraine.

The novelty of the work includes the analysis of theoretical provisions of organizational and regulatory provisions of optimization and procedural economy of the judiciary. The paper formulates theoretical provisions of optimization and procedural economy, aimed at improving the legislative activity, theoretical provisions and practice of implementation of current legislation of Ukraine.

The work reveals procedural ways of optimization. The first indicates the elements of optimization of the pre-trial investigation. The second determines the

position of the dispositiveness of the trial. The third is scientific and practical. The classification of types of judicial activity, namely procedural, which includes the administration of justice in criminal proceedings and organizational, providing for the conditions for the functioning of fast, complete, impartial justice, is provided. It has been proved that judicial activity as a type of legal activity is aimed at satisfying public and private interests in resolving a legal conflict between the state and a person.

A theoretical model of the economy of conducting investigative search actions is proposed, which includes the protection, protection of human and civil rights and freedoms; strengthening the rule of law; improving the current criminal procedural legislation; prohibition of the use of deception, pressure, torture during investigative search actions; humanization of criminal legislation, increasing the effectiveness of the inevitability of punishment; pursuing a consistent personnel policy, improving the professionalism of the investigator, interrogator, prosecutor and judge; organization of an effective mechanism for interaction between criminal justice bodies and law enforcement agencies of foreign states in order to unite efforts in the fight against crime and prevention of crime. The forms of legal, organizational and procedural activities of the investigating judge at the stage of pre-trial proceedings are revealed. The first form is procedural. The second is organizational. Provided concept of trial, which includes publicity, publicity of trial by an independent court.

Keywords: optimization, procedural economy, judge, investigator judge, collegiate court, investigator, prosecutor, interrogator, defender, suspect, accused.

Підписано до друку 24.11.20
Формат 60x84/16. Папір офсетний.
Друк на різнографі. Зам. №24/11-1
Ум. друк. арк. 0,9
Наклад 100 прим.

Видавництво “Галич-Прес”
Видавець ФОП Король І.В.
м. Львів, вул. Гнатюка, 17
Ел. пошта: lvivprint@ukr.net. Тел. 096-59-88-924
Свідоцтво ДК №5353 від 24.05.2017 р.